

ÁMOSŮV LIST

Školní časopis ZŠ a MŠ Želešice

Ročník III.; číslo 1; Listopad 2015

Projekty, str. 2
Anglie, str. 3, 4
Druháci, str. 5

Hola, hola,
Ámos volá!

ŠD, str. 6
Seriály, str. 7, 8
Zábavníček, str. 9

Lucie Žmolová, V. třída

Mezi kapkami deště podruhé

S roční přestávkou jsme se letos opět zapojili do projektu 72 hodin. Posílnění zkušenostmi z předloňska jsme si zaregistrovali hned několik projektů. Kromě pokračování ve zvelebování okolí naší školy jsme si řekli, že vysadíme se starostkou strom. Naštěstí jsme na to nebyli

sami, protože čtyřmetrový javor bychom z Brna vlastními silami nedopravili. Společnost Ka-

menolom Zbraslav nám zajistila nejenom rostlinky na sázení, k nimž přidala partu šikovných chlapů z Rezekvítku, kteří naše úsilí koordinovali a dohlíželi na to, aby keřiky dostaly náležitou péči, ale hlavně nám dopravili ke škole již zmíněný javor. Zdatní devátáci se chopili krumpáče a rýčů a my se nestačili divit, jak rychle vznikla díra, do níž se javor zasadil. Práce šla pěkně od ruky, a tak ani nezbyl čas na to, abychom žehrali na počasí, které nám opět neprálo. Dokladem toho, že jsme si tento den i přes nepřízeň počasí užili, je společná „srdíčková“ fotka. Tak zase za rok!

Jana Cacková

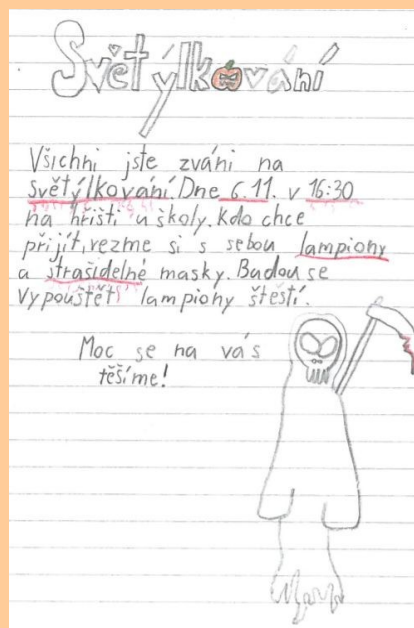
foto: Michal Špirit

Zveme vás na Světýlkování

Žáci 6. třídy vyráběli v hodině českého jazyka pozvánky na akci Světýlkování.

Ondřej Hroudný, VI. třída

Barbora Širůčková, VI. třída

Anglie je opravdu anglická!

„Napiš do Amose něco o Anglii.“ „Dobře. Ale co?! Vypravování? Reportáž? Popis? Líčení? Jak zpracovat ty miliony zážitků?!“ A tak tu sedím, přemýšlím, zírám na klávesnici a snažím se vybavit si, jaká tedy Anglie vlastně byla. (Jak nádherný příklad metonymie!) Co napsat? Nevím!

Otevírám Anglické listy. Čtu. První stránka, druhá, třetí... Proboha! Většinu z toho, co bych chtěla napsat, už před jedenadevadesáti lety napsal Karel Čapek! Co kdybych ho trochu vykradla? Trošičku...

„Největší překvapení cestovatele je, najde-li v cizí zemi to, o čem stokrát četl nebo co stokrát viděl na obrázku. ... Nuže, stejně jsem se podivil, když jsem nad Temží našel Parliament, na ulicích gentlemany v šedivých cylindrech, na křižovatkách dvoumetrové Boby a tak dále. Byl to překvapující objev, že Anglie je opravdu anglická.“

A od Temže vane čerstvý vítr...

Do Anglie jsem vyrážela informačně poměrně saturovaná. Něco jsem načetla, něco jsem zhlédla, něco si pamatuji z vyprávění své angličtinářky. Přesto mě ten malý kousek ostrovního království překvapil a uchvátil.

Pravda, pomohla mu v tom trochu matka příroda, která z rukávu vytáhla to nejkrásnější podzimní počasí, jaké si jen cestovatel může přát. Nebo že by Milica dokázala opravdu čarovat?!

Co tedy napsat? Že se nic nevyrovná Oxfordu zahalenému do oranžového závoje padajícího listů? Že se nic nevyrovná zářícím paprskům podzimního slunce odrážejícím se od hladiny

Avony ve Stratfordu? Že se nic nevyrovná anglickým vesničkám obklopeným rozlehlými zelenými loukami, na nichž se s anglickým klidem pasou ovce? Že se nic nevyrovná výhledu na anglický venkov z hradeb středověkého Warwicku? Že se nic nevyrovná poklidu Bath, kde si tak samozřejmě podává ruku antika s viktoriánskou érou? Že se nic nevyrovná mystice vyvolané havrany sedícími na vrcholcích stonehengeských megalitů? Že se nic nevyrovná londýnskému babylonu?

Warwick je interaktivní. Poznávat ho můžete všemi smysly. Dá se i ochutnat...

Nevím. Asi je toho na světě spousta, co se vyrovná krásám vydařeného anglického podzimu. Koneckonců i u nás umí být podzim nádherný. Stačí jen pár listnatých lesů a slunce...

Takže?! Jaká tedy byla Anglie? Anglie byla tak hezká, jak hezkou si ji každý z nás odvezl ve svých vzpomínkách. Já mám za to, že Anglie je oranžová, zelená a slunečná, chutná po dušené zelenině, roastbeafu a černém čaji, cítím čerstvý vítr od Temže a slyším jazyk, který jsem si tolik zamilovala už na gymnáziu a ve kterém bych se měla zatraceně zlepšit...

A teď? Teď přichází čas na další malou krádež: „Anglický bílý břeh zatím zmizel; škoda, zapomněl jsem se rozloučit. Ale až budu doma, budu si přemítat všechno, co jsem viděl, a ať bude o čemkoliv řeč, o výchově dětí nebo o dopravnictví, o literatuře nebo o úctě člověka k člověku, o koních nebo o lenoškách, o tom, jací lidé jsou nebo jací by měli být, začnu znalecky povídat: „To v Anglii...“ Ale nikdo mne už nebude poslouchat.“

text a foto: Dana Kadlčíková

Čím bych chtěl být v Anglii

Já bych chtěl být průvodcem na Warwicku, protože bych lidi seznamoval s tím, jak vypadal dřív a jak dlouho trvala jeho přestavba.

Já bych chtěl být Vilémem Dobyvatelem, protože bych chtěl poroučet batalionům, armádám a dobytým hradům a pevnostem. Ve Warwicku je nejlepší vojenská základna.

Já chci být stavitelem Stonehenge, protože chci vědět, jak to vypadalo, jak to fungovalo a jak to lidé dokázali postavit.

Chtěl bych být člověkem z Bath, protože měli tak hezké lázně.

Chtěla bych být ovečkou na anglických pastvinách, protože jsou krásně zelené a tak rozlehlé, že si ovečky musejí připadat volné.

Chtěla bych být členem rodiny, v které je ubytovaný nějaký zahraniční student, protože by pro mě bylo zajímavé domluvat se s někým, jehož řeč vůbec neznám.

Já bych chtěla být majitelem Warwick Castle, protože bych bydlela v krásném hradu s vysokými věžemi a krásnou zahradou.

Už jsme druháci...

Hurá, tak už jsme zase zpět ve škole, už nejsme Ti nejmenší. Jsme druháci. Měsíc září je měsíc, kdy si paní učitelka ověřuje, co vše jsme si z první třídy zapamatovali. No, a že toho bylo! Musíme hodně trénovat psaní velkých psacích písmen, protože ty nám dělají problémy.

První týden školy jsme se vydali do školní knihovny. Někteří z nás si hned knížku vypůjčili.

17. 9. naši třídu navštívily paní zubařky, které nás učily, jak si máme správně čistit zuby.

foto: Aneta Adamcová

Společně jsme si zopakovali, jak velká má být hlavička kartáčku, jak mají vypadat štětinky a

kolikrát si máme během dne čistit zuby. Neb kdo si zuby nečistí, má pusy plnou kazů. A to my rozhodně nechceme!

9. 10. proběhl v naší škole projekt 72 hodin. Společnými silami, velcí i malí, jsme zasadili kolem školy okrasné keře. Naše třída si zasadila 5 keříků. Potom jsme ještě sbírali kolem budovy odpadky. Pobyt na zdravém vzduchu jsme si moc užili.

foto: Michal Špirit

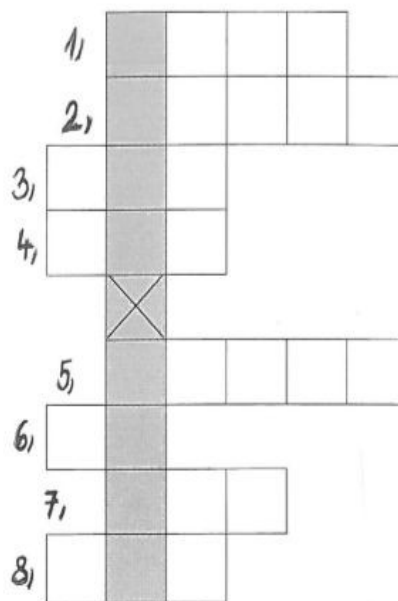
Díky projektu máme před školou zasazen nový strom - javor mléč.

Aneta Adamcová

Křížovka nejen pro druháky

1. Velké město poblíž Želešic (2. největší v ČR).
2. Má svátek 17. 5.
3. Opak trpaslík.
4. Z luku vystřelím ...
5. Má svátek 18. 10.
6. Zvuk, který vydává koza.
7. Růženka se píchla o ...
8. Plavidlo z klád.

Aneta Adamcová

Zelenino-ovocný týden ve II. oddělení ŠD

V říjnu jsme jeden týden ve školní družině věnovali povídání o ovoci a zelenině. Vysvětlili jsme si, proč ji lidé pěstují, kdy se sklízí a jak ji správně skladovat. Ve skupinkách jsme si připravili zdravé jednohubky. Na párátko si děti podle chuti nasunuly kostičky jablek, kolečka mrkve a banánu a hrozny. Nejvíce nás bavila konzumace.

Zeleninu – konkrétně bramboru – jsme použili i ke tvoření. Vytvořili jsme si z ní skřítky „Bram-

boráčka“. Skřítky si snadno vyrobíte i doma. Potřebujete bramboru, různé přírodniny, plastelínu, špendlíky a chlupaté drátky. Než jsme si skřítky odnesli domů, ozdobili jsme jimi skříňky na chodbě.

A aby toho nebylo málo, posloužila nám brambora i k soutěžení. Vytvořili jsme družstva a závodili jsme ve slalomu s bramborou. K ovládnutí brambor jsme použili tužky a jako kužely nám posloužily ruličky od toaletního papíru.

text a foto: Iveta Schimmerová

Podzim v lese

Oblíbeným cílem podzimních vycházek II. oddělení ŠD je les za „Bobrem“. Cestou s dětmi pozorujeme změny podzimní přírody, sbíráme kaštiny...

V lese se děti věnují stavbě bunkrů, domečků pro zvířátka a nebo pro lesní skřítky. Z některých kluků se stávají úspěšní houbaři.

Vycházky do lesa nás motivují i k zjišťování informací o různých zvířatech, jak přečkávají zimu. Od paní vychovatelky se dozvídáme podrobnosti o zimním spánku zvířat, kteří ptáci na

Šimon Cacek, II. třída

zimu odlétají do teplých krajín a proč. Zvířátka jsou i vhodným tématem pro podzimní malování.

text a foto: Iveta Schimmerová

Tipy aplikace

V minulých vydáních Ámose jste na tomto místě nacházeli tipy na zajímavé webové stránky. Na www.flightradar.com jste mohli sledovat letecký provoz v reálném čase nebo na webu www.csfd.cz získat informace o filmech a seriálech. V letošním roce se podíváme na zajímavé aplikace, které si můžete stáhnout do svých chytrých mobilních telefonů nebo tabletů. Aplikací dnes najdeme obrovské množství, liší se tím, pro který operační systém jsou určeny, nebo také cenou – některé jsou zdarma, cena některých se pohybuje od řádu desítek až po stokrát. Proto bude u každé aplikace uvedeno, pro který operační systém je určena a také to, jestli je tzv. free (zdarma), nebo za ni musíme zaplatit. Některé ke své funkci potřebují připojení k internetu (pozor na data), jiné pracují v offline režimu.

V tomto čísle najdete první díl článků o Geocachingu, a tak je logické začít s aplikacemi, které nám pomáhají kešky hledat. Oficiální aplikaci pro Geocaching nabízí společnost Groundspeak, a to dokonce ve dvou verzích. Jednu zdarma (**Geocaching Intro**), která nemá tolik funkcí a je vhodná zejména pro začátečníky, a druhou pro zkušené kačery. Jedná se o placenou verzi s názvem **Geocaching**, která

v přepočtu stojí zhruba 300 Kč. Obě lze stáhnout na zařízení s Androidem, Windows Phone nebo se systémem iOS.

Patrně nejpopulárnější alternativou je **c:geo**, které si stáhl více než milion uživatelů. Aplikace je ke stažení pouze do zařízení s Androidem. Kešky lze ukládat do seznamů, třídit a filtrovat je dle svých potřeb; c:geo sice může po prvním spuštění odradit poněkud nezvyklým uživatelským prostředím, nicméně pokud si na něj zvyknete, patrně na něj nedáte dopustit. Zásadní výhodou je, že aplikace je se všemi funkcemi nabízena zcela zdarma a je průběžně (minimálně jednou měsíčně) aktualizována.

Pokud nechcete do svého iPhoneu nebo iPadu stahovat oficiální aplikaci, můžete sáhnout po alternativě ve formě aplikace **Geosphere**, která je komplexním nástrojem pro nováčky i pokročilé. Můžete si zobrazit poklady v okolí, zvolit cíl a vyrazit. K dispozici budete mít popis, nápovědu, logy ostatních uživatelů, fotogalerii, satelitní snímky a kompas. Přímou z terénu pak můžete publikovat svůj záznam o nález. Nevýhodou je, že je tato aplikace placená. Free verze, která neobsahuje tolik funkcí, se jmenuje **Geosphere lite**.

Michal Špirit

Geocaching – 1. díl

V letošním roce bych Vás rád seznámil s hrou, která se jmenuje geocaching. Během příštích čísel najdete v našem školním časopisu základní informace o hře a návody, jak ji hrát. V dnešním 1. díle se dozvíš, co to geocaching je, kdy a kde vznikl a také některé základní pojmy, bez kterých se neobejdeš.

Geocaching (čti „geokešing“) je hra na pomezí sportu a turistiky, při které se hledají ukryté schránky pomocí zeměpisných souřadnic. Skrytá schránka neboli poklad se nazývá *cache* (čti „keš“ nebo „keška“). Geocaching vznikl v USA bezprostředně poté, co 1. května 2000 rozhodnutí tehdejšího amerického prezidenta Clintona odstranilo umělou odchylku, přidávanou

do signálu GPS, a zlepšilo tak přesnost tohoto navigačního systému pro běžné civilní uživatele z desítek až stovek na několik metrů. V současné době je na světě umístěno asi 2,8 milionů keší, z toho v ČR asi 40 tisíc. Po světě je hledá asi 6 milionů lidí a mezi nimi něco přes 20 tisíc z České republiky.

Jednou ze základních myšlenek geocachingu je umístění keší na zajímavá místa. Jejich úkolem je přivést kačery (hledáče kešek) do tajemných zákoutí, ať už v České republice nebo po celém světě. V popisu keše neboli listingu bývá vysvětleno, čím je místo zajímavé a proč právě zde byla tato keška založena. Často jsou keše ukrývány na velmi frekventovaných místech, kde i jejich nalezení může být velkou zábavou.

dokončení na straně 8

Geocaching – 1. díl

dokončení ze strany 7

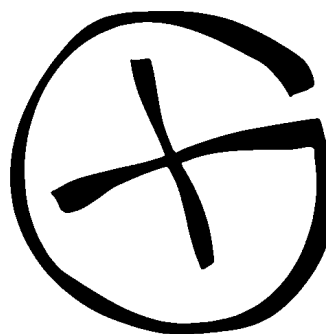
Zjednodušeně řečeno se jedná o hru, ve které někdo někde schová krabičku, do níž vloží *logbook* (sešitek na zápis nálezů), tužku, případně další předměty. Poté publikuje informace o poloze této keše, aby ji další kačeři mohli nalézt. Cílem tvého snažení je nalezení kešky, tedy „pokladu“, kterým je obvykle nějakým způsobem maskovaná schránka. Ta může mít různou podobu, počínaje polotovary pro výrobu PET lahví a plastovými krabičkami, které budete znát z kuchyně, až po velmi rafinovaná provedení schránek. Překvapí tě možná i kešky v podobě výstražných cedulí, ptačích budek, šišek, větví či falešných pařezů. Provedení záleží jen na fantazii a dovednostech zakladatele kešky – často anglicky nazývaného *owner*. Kromě zeměpisných souřadnic ti s nalezením může pomoci *hint* neboli nápověda, ale i *listing*. Listing je popis kešky obsahující důvody, proč se poklad nachází právě na tomto místě, případně

další s místem související informace. Často v něm také najdeš detaily užitečné k nalezení keše.

Celá hra se technicky odehrává na webu Geocaching.com. Abychom mohli využívat jeho služeb, musíme se zde zaregistrovat. Registrace je tak prvním nutným krokem k zahájení hry. Po registraci se staneš hráčem a můžeš začít s hledáním.

Michal Špirit

*Mezinárodně používaný symbol pro geocaching
(<https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Geocaching.svg>)*

Vyrábíme z vlny

V letošním čísle časopisu budeme tvořit z vlny. Jako prvního si vyrobíme „Kofoláčka“. Jedná se o panáčka, který se proslavil díky reklamě na kofolu.

Pomůcky: drátky na čištění dýmky (nebo chlupaté drátky), vlna, knoflíky, noviny, nůžky, tavnou pistolí.

Postup: 2 drátky do dýmek přehneme v půlce. Z kousku novin uděláme kuličku, přiložíme ji k ohybu drátků a pevně omotáme vlnou, dokud noviny neprosvítají. Jakmile máme hlavu, oddělíme dva drátky na ruce a dva na nohy a postupně omotáme. Barvu vlny můžeme změnit – např. červené tričko, modré kalhoty. Čím více vlny na omotání použijeme, tím bude panáček tlustější. Pokud chcete panáčka v kalhotách, omotáte každou nohu zvlášť, sukni vyrobíte omotáním obou noh dohromady. Oči z knoflíků nebo korálků přilepíme tavnou pistolí. Vlasy vy-

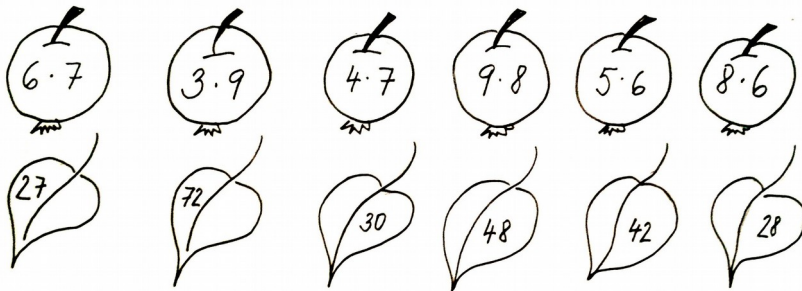
robíme tak, že si kolem ruky omotáme vlnu, pak ji na jedné straně rozstříháme a uprostřed svážeme kouskem vlny. Vlasy na hlavu opět přilepíme tavnou pistolí. Z látky můžeme vyrobit i různé doplňky (pláště, kabelky,...)

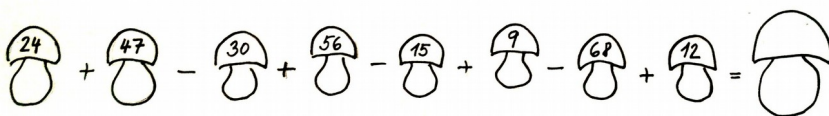
text a foto: Iveta Schimmerová

Podzimní matematika

Přiřaď jablíčka k listům podle správného výsledku.

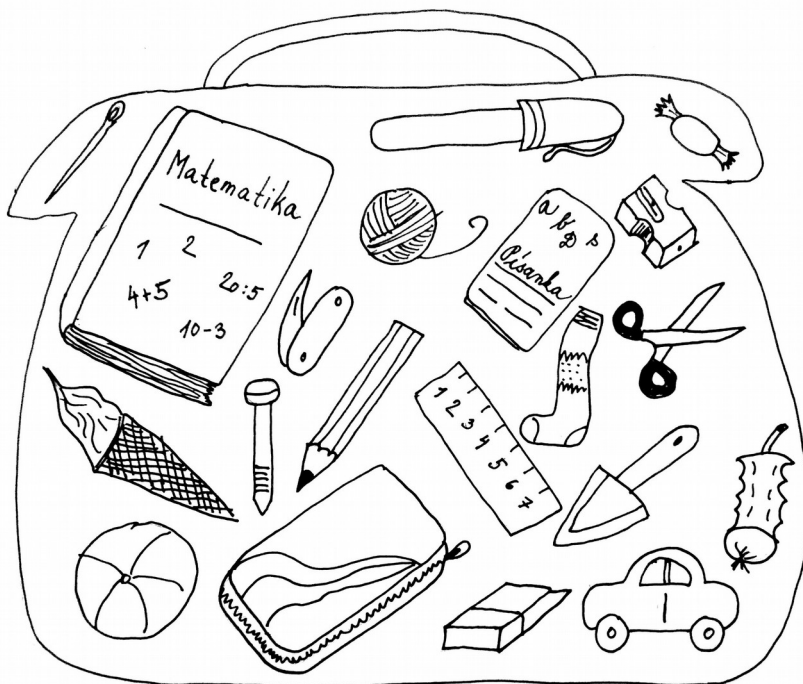

Počítej.

Omalovánka

Vybarvi věci, které patří do školní aktovky.

Spoj.

1. jírovec	a) bukvice
2. ořešák	b) šípek
3. růže	c) dvounažka
4. dub	d) kaštan
5. buk	e) žalud
6. javor	f) oříšek

Zakroužkuj věci, které se vyrábí ze dřeva.

sirky, kytara, jehla, sešit, nůžky, nafukovací balónky, hrníček, židle, žehlička, topírko od sekyrky

Podzimní hádanky

Cupe, dupe v lese, nůši jehel nese.

ježek

Kdo bez štětce a bez barev obarví nám pestře les?

umzpod

Otec má tisíce synů a každému čepici sjedná, ale sobě nemůže.

αρημαζ v qnp

Táta dlouhý, máma krátká, děti jako pimprlátka.

εβριυ

Čtyři rohy, žádné nohy, chaloupkou to pohne.

hlemyzd

Nemá ruce, nemá nohy a přeci vrata otvírá.

vtr

Iveta Schimmerová